"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଲଗାଇଲେ ଶକ୍ତି ମିଳିବ, ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଥାଏ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସଂଗମଯୁଗରେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ କେଉଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ, ଯାହାର ପ୍ରାରବ୍ଧ ରୂପେ ତୁମକୁ ଦେବତା ପଦ ମିଳିଯାଉଛି?

ଉତ୍ତର:- ସଂଗମଯୁଗରେ ଆମେ ସବୁ ଶୀତଳ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ଶୀତଳ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହେବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଆମେ ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛୁ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୀତଳ ହୋଇ ନାହୁଁ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବତା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ସଂଗମରେ ଶୀତଳା ଦେବୀ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଜ୍ଞାନର ଥଣ୍ଡା ଜଳ ଛିଞ୍ଚି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୀତଳ କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଉତ୍ତାପକୁ ଅର୍ଥାତ୍ କାମ, କ୍ରୋଧକୁ ଶାନ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜେ ଶୀତଳ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୀତଳ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ କଥା ବୁଝିବାର ଅଛି ଯେ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ ଭାଇ ଅଟୁ ଏବଂ ଶିବବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ବାପା ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ କୁହାଯାଏ । ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଥିଲା । ତୁମେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍□ରେ ରାଜତ୍□ କରୁଥିଲ । ଭାରତରେ ଏହି ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ । ତୁମର କୁଳ ବା ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲେ । କେଉଁମାନେ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲେ? ଆତ୍ମାମାନେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନର୍ବାର ତୁମେ ନିର୍ବିକାରୀ ହେଉଛ । ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରି ଶକ୍ତି ନେଉଛ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଆତ୍ମା ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ କରିଥାଏ । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନତାର ଶକ୍ତି ଥିଲା, ତାହା ପୁଣି ଦିନକୁ ଦିନ କମି କମି ଯାଉଛି । ସତ୍□ପ୍ରଧାନରୁ ତମଃପ୍ରଧାନ ତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଯେପରି ବ୍ୟାଟେରୀର ଶକ୍ତି କମିଗଲେ ମଟର ଠିଆ ହୋଇଯାଏ । ବ୍ୟାଟେରୀ ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇଯାଏ । ଆତ୍ମାର ବ୍ୟାଟେରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିହୀନ ହୁଏ ନାହିଁ, କିଛି ନା କିଛି ଶକ୍ତି ରହିଥାଏ । ଯେପରି କିଏ ମରିଗଲେ ଦୀପ ଜଳାଇଥା'ନ୍ତି, ସେଥିରେ ଘିଅ ଢାଳି ଚାଲିଥା'ନ୍ତି, ଯେପରିକି ଜ୍ୟୋତି ଲିଭି ନ ଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ବୁଝୁଛ ତୁମ ଆତ୍ମାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନର୍ବାର ତୁମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଲଗାଉଛ । ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତି ଭରୁଛ, କାହିଁକି ନା ତୁମର ଶକ୍ତି କମ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ଶକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସରିଗଲେ ଶରୀର ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ପକାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମର ବ୍ୟାଟେରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାର୍ଜ ରହିଥାଏ । ପୁଣି ଧିରେ ଧିରେ କଳା ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟାଟେରୀ କମ୍ ହୋଇଚାଲିଥାଏ । କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଆତ୍ମାର ଶକ୍ତି ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ କିଛି ରହିଯାଇଥାଏ । ଯେପରିକି ଶକ୍ତିର ଅବକ୍ଷୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମା ପୁନର୍ବାର ଭରପୁର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ଯାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ଭଗବାନ ତ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ସମସ୍ତେ ରଚନା ଅଟନ୍ତି । ରଚନାକୁ ରଚନା ଠାରୁ ବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ରଚୟିତା ତ ଏକମାତ୍ର ଅବିନାଶୀ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ବିନାଶୀ । ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ଅବିନାଶୀ ବର୍ସା ମିଳିଥାଏ । ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରରେ ବୁଝିବା ଦରକାର କି ବାବା ଆମ ପାଇଁ ସ୍□ର୍ଗ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି, ଯେଉଁଥିରେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଆସି ରାଜତ୍□ କରୁଛ । ମୁଁ ତ ସଦା ପବିତ୍ର ଅଟେ । ମୁଁ କେବେ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ନିଏ ନାହିଁ କି ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପରି ଜନ୍ମ ନିଏ ନାହିଁ । କେବଳ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗର ବାଦଶାହୀ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ୬୦ ବର୍ଷର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ସିଏ ପୁଣି ନମ୍ବର□ାନ ତମଃପ୍ରଧାନରୁ ନମ୍ବର□ାନ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ । ତାଙ୍କ ତଳକୁ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର ସୂକ୍ଷ୍ମବତନବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର କେଉଁଠୁ ଆସିଲେ? ଏମାନଙ୍କର କେବଳ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ସୂକ୍ଷ୍ମବତନ ମଝିରେ ଅଛି ନା । ଯେଉଁଠି ସ୍ଥୂଳ ଶରୀର ନ ଥାଏ । ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର କେବଳ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍□ାରା ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ବ୍ରହ୍ମା ତ ଶ୍□େତବସ୍ତ୍ରଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁ ତ ହୀରାର ଅଳଙ୍କାରରେ ସଜାଇ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ଶଙ୍କରଙ୍କ ଗଳାରେ ନାଗ ସାପ ଆଦି ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏମିତି ବେଶଧାରୀ ଶଙ୍କର ଆଦି କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଅମରନାଥରେ ଶଙ୍କର ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ ଅମରକଥା ଶୁଣାଇଥିଲେ । ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ ତ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ସେଠାରେ କଥା କିପରି ଶୁଣାଇବେ? ବାକି ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ କେବଳ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କର ହିଁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ସେହିମାନେ ହିଁ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯାଇ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବା ଦରକାର କି ଏମାନେ ପୁଣି ଏହି ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ କିପରି ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ? ଲଢେଇ ଆଦି ତ କିଛି ହୋଇନାହିଁ । ଦେବତାମାନେ ହିଂସା କିପରି କରିବେ? ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇ ରାଜପଦ ପ୍ରାପ୍ତ

କରୁଛ, କେହି ମାନନ୍ତୁ ବା ନ ମାନନ୍ତୁ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମକୁ ଭୁଲି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାବାଙ୍କର ତ ଦେହ ହିଁ ନାହିଁ, ଯେଉଁଥିରେ କି ମମତ୍□ ରହିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଏହି ଶରୀରର ଲୋନ୍ ନେଉଛି । ନ ହେଲେ ମୁଁ କିପରି ଜ୍ଞାନ ଦେବି । ମୁଁ ଏହି ବୃକ୍ଷର ଚୈତନ୍ୟ ବୀଜରୂପ ଅଟେ । ଏହି ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ମୋ ପାଖରେ ହିଁ ଅଛି । ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ଆୟୁଷ କେତେ? ଏହାର ଉତ୍ପତ୍ତି, ପାଳନା, ବିନାଶ କିପରି ହେଉଛି? ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କିଛି ବି ଜଣା ନାହିଁ । ସେମାନେ ଭୌତିକ ଜଗତର ହଦ୍‌ର ପାଠ ପଢିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ତ ବେହଦର ପାଠ ପଢାଇ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରିଥାନ୍ତି ।

ଭଗବାନ କେବେହେଲେ ଦେହଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନିଜର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ଅଛି, ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହି ଶରୀର ତ ଦାଦାଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସିଂହାସନ ଅଟେ । ଅକାଳତଖତ ଅଟେ ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଅକାଳମୂର୍ତ୍ତ ବାବାଙ୍କର ସିଂହାସନ ଅଟେ । ଅମୃତସରରେ ମଧ୍ୟ ଅକାଳତଖତ ଅଛି । ଯେଉଁସବୁ ବଡ ବଡ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ଯାଇ ଅକାଳତଖତରେ ବସିଥା'ନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅକାଳତଖତ ଅଟେ । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଭଲ ବା ମନ୍ଦ ସଂସ୍କାର ରହିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ତ କୁହାଯାଏ, ଏହା କର୍ମର ଫଳ ଅଟେ । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଏକ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢି ବୁଝାନ୍ତି ନାହିଁ । ଏ ସବୁ କଥା ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦିରେ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ତ ଲୋକମାନେ ବିରକ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି, ଏମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମାନୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସାଧୁ ସନ୍ଥମାନେ ଯାଇ ଗଙ୍ଗାରେ ସ୍ନାନ କରିଥା'ନ୍ତି, ତେବେ କ'ଣ ପାବନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି? କେହି ତ ପରମଧାମ ଘରକୁ ଫେରିଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ନାଟକର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଯିବେ । ଯେପରି ପୋକମାନଙ୍କର ବା ମହୁମାଛିଙ୍କର ଦଳ ଯାଇଥାଏ । ମହୁମାଛିମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ରାଣୀ ଥାଏ, ତା' ପଛରେ ସମସ୍ତେ ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ବାବା ବି ଯିବେ ତ ତାଙ୍କ ପଛରେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଯିବେ । ମୂଳବତନରେ ବି ଯେପରି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦଳ ରହିଥାଏ । ଏଠାରେ ପୁଣି ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଦଳ ରହିଛି । ତେବେ ଏହି ଦଳକୁ ମଧ୍ୟ ଦିନେ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆସି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନେଇଯାଇଥାଆନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଶିବଙ୍କ ବରଯାତ୍ରୀର ଗାୟନ ରହିଛି । ପୁଅ କୁହ ବା ଝିଅ କୁହ ବାବା ଆସି ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଯାଦର ଯାତ୍ରା ଶିଖାଇଥାନ୍ତି । ପବିତ୍ର ନ ହେଲେ ଆତ୍ମା ଘରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବେ ତେବେ ପ୍ରଥମେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବେ ପୁଣି ସେଠାରୁ ଧିରେ ଧିରେ ଆସିଚାଲିବେ । ଏହିପରି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ । ରାଜଧାନୀ ତିଆରି ହେବ ନା । ସମସ୍ତେ ଏକା ସଙ୍ଗରେ ତଳକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ । ବୃକ୍ଷ ଧିରେ ଧିରେ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ନା । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ହେବ ଯାହାକୁ ବାବା ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସେହିମାନେ ହୁଅନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଦେବତା ହେବେ । ପ୍ରଜାପିତା ତ ଅଛନ୍ତି ନା । ପ୍ରଜାରେ ମଧ୍ୟ ଭାଇ ଭଉଣୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ ତ ଏଠାରେ ଅନେକ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିତ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିବେ, ତେବେ ତ ଏତେ ଅଧିକ ନମ୍ବର ନେଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିଏ ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି ସେହିମାନେ ସେଠାକୁ ପ୍ରଥମେ ଆସିଥା'ନ୍ତି, କମ୍ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧିବାଲା ପଛରେ ହିଁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ମୂଳବତନରେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ତଳକୁ ଆସିଲେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିଥାଏ । ଶରୀର ବିନା ଆତ୍ମା କିଭଳି ଅଭିନୟ କରିବ? ଏହା ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ ଅଟେ ଯାହାକି ଚାରିଯୁଗରେ ଘୂରି ଚାଲିଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆମେ ହିଁ ଦେବତା ଥିଲୁ, ପୁଣି କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୁଦ୍ର ହୋଇଥାଉ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ଏହି ଯୁଗ ଏବେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ କି ବାବା ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବିନାଶୀ ବାବା ଆସି ଦେଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କର ନିଜର କୌଣସି ଶରୀର ବା ଶାରୀରିକ ନାମ ନାହିଁ । ଏହି ଶରୀର ତ ଏହି ଦାଦାଙ୍କର । ବାବା ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଏହାକୁ ଲୋନ୍ ନେଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ତୁମ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ମୁଖ ତ ଦରକାର ନା । ମୁଖ ନ ହେଲେ, ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମକୁ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଏହି ମୁଖ ଦ୍□ାରା ଶୁଣାଉଛି, ତେଣୁ ଏହାକୁ ଗୋମୁଖ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ପାହାଡରୁ ତ ପାଣି କେଉଁଠାରୁ ବି ବାହାରିପାରିବ । ପୁଣି ସେଠାରେ ଗୋମୁଖ ତିଆରି କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସେଥିରୁ ପାଣି ଆସୁଛି । ତାକୁ ପୁଣି ଗଙ୍ଗାଜଳ ଭାବି ପାନ କରିଥା'ନ୍ତି । ସେହି ପାଣିକୁ ପୁଣି କେତେ ମହତ୍□ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଏହି ଦୁନିଆରେ ହେଉଛି ସବୁ ମିଥ୍ୟା । ଏକ ବାବା ହିଁ ସତ୍ୟ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ସେହି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବାବାଙ୍କର ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ମିଥ୍ୟା ଭାବି ନେଇଥା'ନ୍ତି । ଭାରତରେ ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ କୁହାଯାଉଥିଲା । ପୁଣି ଭାରତ ପୁରୁଣା ହୋଇଗଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ମିଥ୍ୟା ହୋଇଥାଏ । କେତେ ଫରକ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋର କେତେ ଗ୍ଲାନି କରିଛ । ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହି କେତେ ଅପମାନିତ କରିଛ । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଡାକିଥା'ନ୍ତି କି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ଆମକୁ ନେଇଚାଲ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୋର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନେ କାମ ଚିତାରେ ଜଳି କଳା ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ତ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲ ନା । ସ୍ମୃତି ଆସୁଛି? ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଇଥା'ନ୍ତି, ସମଗ୍ର ଦୁନିଆକୁ ତ ବୁଝାଇବେ ନାହିଁ । ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ବୁଝିପାରିଥାନ୍ତି । ଦୁନିଆ ଏହି କଥାକୁ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ ।

ସବୁଠାରୁ ବଡ କଣ୍ଟା ହେଲା କାମ ବିକାରର । ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ପତିତ ଦୁନିଆ । ସତ୍ୟଯୁଗ ଶତପ୍ରତିଶତ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଦେବତାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଇ ନମସ୍କାର କରିଥାନ୍ତି । ଯଦିଓ ବହୁତ ଭକ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏକି ଶାକାହାରୀ

ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ନୁହେଁ କି ସେମାନେ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏପରି ତ ବହୁତ ବାଳ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ବି ରହିଥାଆନ୍ତି । ଛୋଟ ବେଳୁ କେବେ କୌଣସି ଛି ଛି ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ନିର୍ବିକାରୀ ହୁଅ । ଏମାନେ ଘରଦ୍□ାରର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରି ପୁଣି ପର ଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟ କେଉଁ ଗୃହସ୍ଥି ପାଖରେ ଜନ୍ମ ନେଇ ପୁଣି ଘରଦ୍□ାର ଛାଡି ଜଙ୍ଗଲକୁ ଚାଲି ଯାଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କ'ଣ ପତିତରୁ ପାବନ ହୋଇପାରନ୍ତି? ନାଁ । ପତିତ ପାବନ ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ ବିନା କେହି ପତିତରୁ ପାବନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଭକ୍ତି ହେଉଛି ଅବରୋହଣ କଳାର ମାର୍ଗ । ତେବେ ପୁଣି କିଭଳି ପବିତ୍ର ହେବେ? ପବିତ୍ର ହେଲେ ତ ଘରକୁ ଯାଇ, ସ୍□ର୍ଗକୁ ଆସିବେ । ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦେବୀ ଦେବତାମାନେ କ'ଣ କେବେ ଘରଦ୍□ାର ତ୍ୟାଗ କରିଥା'ନ୍ତି? ସେମାନଙ୍କର ହେଉଛି ହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ, ତୁମର ହେଲା ବେହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ । ସମଗ୍ର ଦୁନିଆ, ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ସନ୍ନ୍ୟାସ । ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ସ୍□ର୍ଗ ଆଡକୁ ରହିଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ତ ନର୍କରେ ହିଁ ଲାଖି ରହିଛି । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ପୁଣି ବାବାଙ୍କ ସ୍ମାଦରେ ଲଟକି ରହିଛ ।

ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୀତଳା ଦେବୀ କରିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଚିତା ଉପରେ ବସାଯାଇଥାଏ । ଶୀତଳ ଶବ୍ଦର ବିପରୀତରେ ରହୁଛି ଉତ୍ତପ୍ତ । ତୁମର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ଶୀତଳା ଦେବୀ । ଶୀତଳା ଦେବୀ ତ ଜଣେ ହୋଇ ନ ଥିବେ ନା । ନିଶ୍ଚିତ ବହୁତ ଥିବେ, ଯେଉଁମାନେ ଭାରତକୁ ଶୀତଳ କରିଥା'ନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ କାମ ଚିତାରେ ଜଳୁଛନ୍ତି । ତୁମର ନାମ ଏଠାରେ ଶୀତଳା ଦେବୀ ଅଟେ । ତୁମେ ଶୀତଳ କରୁଥିବା ଥଣ୍ଡା ଜଳ ସିଞ୍ଚୁଥିବା ଦେବୀ ଅଟ । ଜଳ ସିଞ୍ଚନ କରିବା ପାଇଁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି ନା । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ବୁନ୍ଦା, ଯାହା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ପକାଯାଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ଶୀତଳ ହୋଇଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମଗ୍ର ଦୁନିଆ କାମ ଚିତାରେ ଚଢି କଳା ହୋଇଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ କଳସ ମିଳୁଛି ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ । ଜ୍ଞାନ କଳସ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ନିଜେ ଶୀତଳ ହେଉଛ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରୁଛ । ଇଏ ମଧ୍ୟ ଶୀତଳ ହୋଇଛନ୍ତି ନା । ଉଭୟ ଏକାଠି ରହିଛନ୍ତି । ଘରଦ୍□ାର ଛାଡିବାର ତ କିଛି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଗୋଶାଳା ହୋଇଥିବ ତ ନିଶ୍ଚିତ କେହି କେହି ଘରଦ୍□ାର ଛାଡିଥିବେ । କେଉଁଥିପାଇଁ? ଜ୍ଞାନ ଚିତାରେ ବସି ଶୀତଳ ହେବା ପାଇଁ । ଯେବେ ତୁମେ ଏଠାରେ ଶୀତଳ ହେବ, ତେବେ ହିଁ ତୁମେ ଦେବତା ହୋଇପାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ପୁରୁଣା ଘର ଆଡକୁ ଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହୁ କାହିଁକି ନା ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ଅଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମିଠେ ବଚ୍ଚେ, ମୁଁ ପଣ୍ଡା ହୋଇ ଆସିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ଏମାନେ ଶିବଶକ୍ତି ପାଣ୍ଡବ ସେନା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ହେଉଛ ଶିବଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା, ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ । ମନୁଷ୍ୟ ତ ଭାବିଥା'ନ୍ତି - ପରମାତ୍ମା ମୃତକକୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ କରିପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଲାଡଲେ ବଚ୍ଚେ ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଅନାଦି ପାର୍ଟ ମିଳିଛି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ରଚୟିତା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିନେତା ଅଟେ । ଡ୍ରାମାର ପାର୍ଟକୁ ମୁଁ କିଛି ବି ବଦଳାଇ ପାରିବି ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବିଥାନ୍ତି ଗଛ-ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ହଲିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ପରମାତ୍ମା ତ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ଅଧିନ ଅଟେ, ଡ୍ରାମାର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । ଏମିତି ନୁହେଁ କି ମୋର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପତ୍ର ହଲିବ । ସର୍ବବ୍ୟାପୀର ଜ୍ଞାନ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାଙ୍ଗାଳ କରିଦେଇଛି । ବାବାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ଭାରତ ପୁନଃ ମଉଡମଣି ହୋଇଥାଏ! ଆଚ୍ଛା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୁଳରେ ଆସିବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଫୁଲ୍ ମାର୍କସ୍ ନେବାକୁ ହେବ । ନିଷ୍ଠାପର ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ବେହଦର ଜ୍ଞାନକୁ ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଜ୍ଞାନ ଚିତାରେ ବସି ଶୀତଳ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍□ାରା କାମ ବିକାରର ଉତ୍ତାପକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ସଦା ସର୍ବଦା ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ଠାରେ ଲଟକି ରହୁ ।

ବରଦାନ**:-** ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତି ରୂପୀ ମେଡାଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପଦକ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାବାଲା ବେଗମପୁରର ବାଦଶାହ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ରାଟ ହୁଅ ।

ତୁମେ ସମସ୍ତେ ନିଜର ସ୍□ ସ୍ଥିତିକୁ ଭଲରୁ ଭଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତି ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ପଦକ ବା ପୁରସ୍କାର । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ମେଡାଲ୍ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନିଅନ୍ତି ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଅଚଳ, ଅଟଳ ଏକରସ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିବା ସହିତ ବେଗମପୁରର ସମ୍ରାଟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ସର୍ବ ଇଚ୍ଛାଠାରୁ ମୁକ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରର ଅବିଦ୍ୟା ସ୍□ରୂପ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ଅତୁଟ ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ନିଶାର ସହିତ କହିବ "ମେରା ବାବା" ତେବେ ମାୟା ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***